

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Om Dommedag oc Opstandelse: Vaager op i Christne alle, Vaager op, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Om Dommedag oc Opstandelse: Vaager op i Christne alle, Vaager op, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 130.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid71933/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

At wi kunde kiende Skabning din,
 Du som kaldis vor Trøstermand,
 Den Høieste nogen tid være kand,
 Met Aandelige Salve, salve oss met,
 At wi met dine Gaffuer bliffuer besæt.
 Optænd i oss din Guddoms Ild,
 Oc ødeleg vor egen vild,
 Giff oss et Herte reent oc purt,
 Oc styrck i oss det du haffuer gjort.
 Du est saufold i Gaffuer skon,
 27v Du est Guds Finger paa den rette Haand,
 Gud Faders Ord giffuer du vel fart,
 Offuer alle Lande at prædickis snart.
 Driff fra oss nu Dieffuelens List,
 Lær oss at kiende ræt IEsun Christ,
 Oc tage Kaarsset aff hans milde Haand,
 Hulcket hand atskillig giffuer alle Mand.
 Lær oss Faderen at kiende vel,
 Som oss forsorger baade Liff oc Siel,
 Sin Son for oss i doden gaff,
 At wi skulde icke faa euig Straff.
 28i Gud Fader være Loff oc hans kiere Son,
 Som oss forhuerffuede den euige Lon,
 Der til vor Trøster den helhg Aand,
 Loff, Prijs oc ære i alle Land.

[T-23] Om Dommédag oc Opstandelse: Vaager op i Christne alle, Vaager op, etc.

VAager op i Christne alle,
 Vaager op met ganske fljd,
 I disse lammerdale,
 Vaager op, det er nu tid,
 28v HERren vil snarlig komme,
 Oc giøre disse Dage faa,

Alle Synder vil hand fordomme,
Huo kand for hannem bestaa.
Stor Rijgdom kand dig ey bade,
Dig hjælper ey stort Hoffnod:
Du skalt det efter dig lade,
Naar Døden sender dig Bud,
At du est skøn oc vnger,
Der til Hoffmodig oc rijg,
Gud kand dig snarlig fordomme,
A117 Naar du leffuer syndelig,
Derfore i Christne alle,
Som leffue i denne Tid,
Lader eders Hoffmod falde,
Oc vocter eders tid met fljd.
Ville i met HERren leffue,
Da søger det euge God:
Hand vil det rundelig giffue,
Oc være der stedse hoss.
Sit Ord haffuer Gud oss giffuet,
A118 Af sin Naade oc store Miskund,
At wi der efter skulle leffue,
Foracte det ingenlund,
Nu lader oss det beuare,
Aff alt vort Hierte oc Sind:
Men ville wi det lade fare,
Da ere wi siunlig blind.
Oc vaar hand icke føder,
Som saa Guds Ord forsmaar,
Hans Hierte haffuer onde Roder,
Derfore hand i Mørcket gaar.
Hand laster oc bespaatter,
A120 Guds Naffin oc hellige Ord,
Gud derfor sin Vrede vdsender,
Hans Siel til eug Mord.

De fattige hoss eder ere,
 Dem værer miskundelig,
 Som Christus selff monne lære,
 I finde det visselig,
 Naar Kongen sin Røst lader høre,
 Kommer hid alle til mig,
 Til Miskund lode i eder røre,
 Det anammer ieg teckelig.

Til de andre vil hand sige,
 Aa2v Som staa paa den venstre Haand,
 I Helffuede skulle i bliffue,
 Thi i gjorde ingen miskund,
 Der ieg vaar torstig oc nogen,
 Ilde Siug, oc hungrig mer,
 Icke heller vilde i mig Huse,
 Men lode mig fare siet.

Der til monne de saa suare,
 O HERre naar saae wi dig,
 I saadan Nød oc Fare,
 Nogen Fattig at være lig?
 Aa3v Der til vil hand saa sige:
 Alt det i icke vist,
 Giort haffue en aff disse Mindste,
 Det samme haffuer ieg oc mist.

Endelig vil hand da skillie,
 De Geder fra sine Faar,
 Effter sin Guddommelig Villie,
 Siger hand til Gederne: Gaar
 Til Dieffuelens Ild hin grumme,
 Mine Faar tager ieg til mig,
 I Himmerig skulle de komme,
 Aa3v Oc leffue euindelg, AMEN.